

Aan de Raad van Bestuur van het Elisabeth Ziekenhuis Tilburg

L.S.,

In december jongstleden ben ik een aantal weken opgenomen in uw ziekenhuis. In eerste instantie op de Intensive Care, later op de PAAZ.

Wat mij opviel -naast de deskundigheid van uw medewerkers- was de oprechte belangstelling, bezorgdheid en attentie naar de patiënten toe. Niet alleen door de medische staf en verpleegkundigen, maar evengoed de receptioniste, de medewerkers van het restaurant, de facilitaire medewerkers en ga zo maar door.

Nooit was er iets teveel gevraagd, en als ik behoefte had aan een gesprek, werd er direct tijd vrijgemaakt. Ik had als patiënt echt het gevoel centraal te staan.

Nu ik nog in het nazorgtraject zit, is deze warme zorg nog steeds voelbaar. Niet alleen door de behandelaars, maar ook door ex-behandelaars. Kom ik deze in de lift tegen of in de centrale hal nabij de hoofdingang, altijd oprechte belangstelling en tijd voor een praatje. Wat is er in een dergelijke situatie nu makkelijker dan een keer vriendelijk "goedendag" knikken en door te lopen? Hier had ik ook begrip voor gehad overigens, gezien de werkdruk. Nee, u maakt uw credo "Lief Ziekenhuis" in mijn beleving meer dan waar!

Mijn dank gaat vooral uit naar "zuster" Jenny van de IC, Frank en Lisette van de PAAZ, dr. De Bruin en dr. Cheung van afdeling Heelkunde, Marije van de Logopedie, en dhr. Beretty van de Handpoli. Zij in het bijzonder beteken(d)en heel veel voor mij en hebben ervoor gezorgd dat ik momenteel grote sprongen voorwaarts maak in mijn herstellingsproces. Maar natuurlijk verdienen al uw medewerkers deze pluim, want een ding is voor mij zeker: u mag trots zijn op uw medewerkers!!

Ik hoop dat deze woorden van waardering de betreffende medewerkers kunnen bereiken.

Nogmaals mijn dank!

Hartelijke groet,

Jeroen Voesenek